

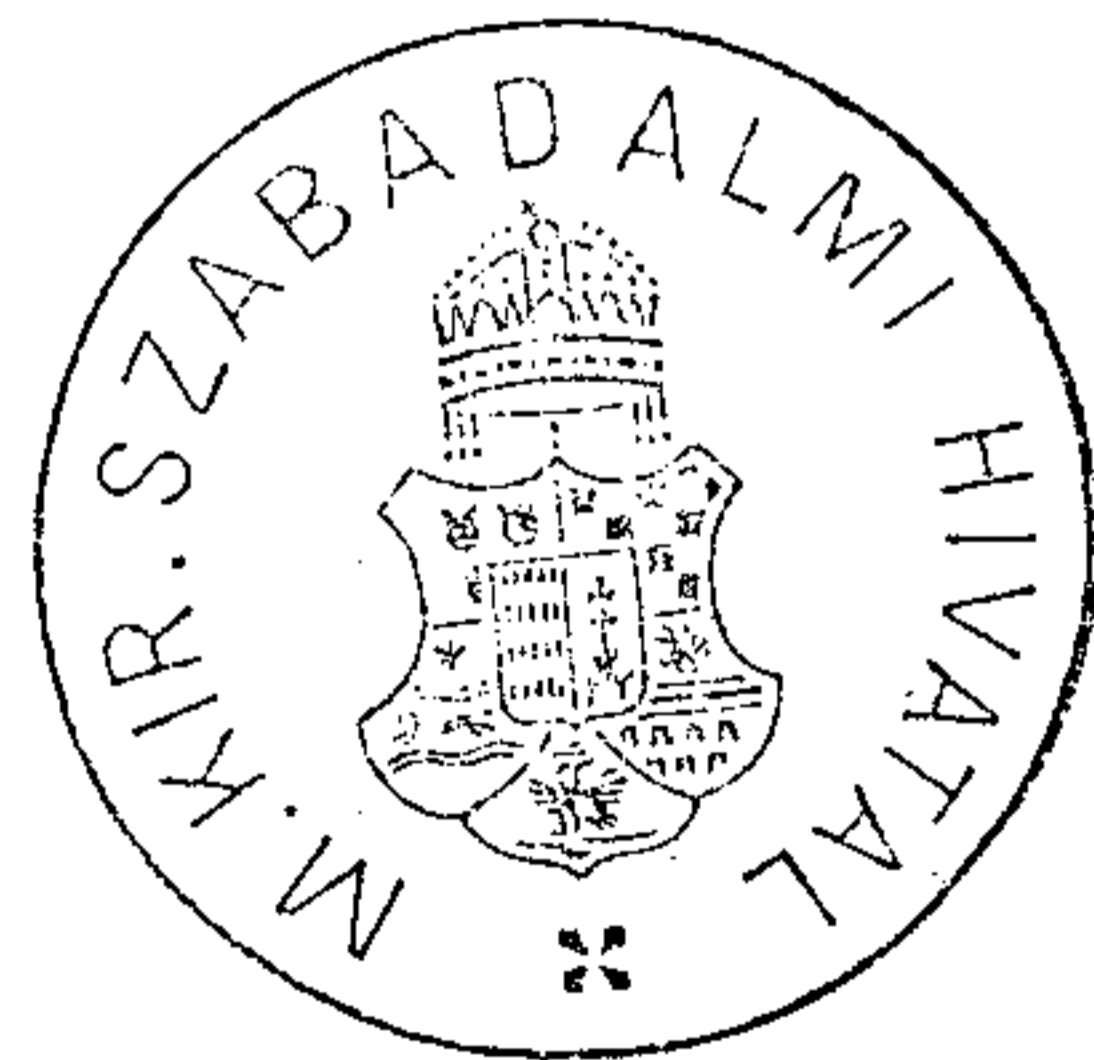
I

KÉT CZIKK

A TALÁLMÁNYOK SZABADALMAZÁSÁRÓL.

IRTA

FRECSKAY JÁNOS.

BUDAPEST.

PESTI KÖNYVNYOMDA-RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG.

Hold-utca 7. sz.

A M. KIR. SZABADALMI

KÖNYVTÁRA.

Milyen legyen szabadalmi törvényünk?*

E kérdés, minthogy rövid időn törvényhozói intézkedés tárgyát fogja képezni, az utóbbi két éven át sokat foglalkoztatta szaktestületeinket, az iparkamarákat s egyes az ügy iránt érdeklődőket. A rövidebb-hosszabb vitában alakult s határozatképen kiadott vélemények, a mennyiben eddig ismeretesek, a legeltérőbbek. Különösen áll ez a fő kérdésre nézve, t. i. hogy milyen legyen a szabadalmak engedélyezése körüli eljárás, vagyis hogy a különböző országokban fönnálló négy rendszer közül melyik alkalmaztassék hazánkban?

Az eddig nyilvánosságra jutott 11 szaktestületi vélemény közül ugyanis 1 a bejelentő rendszer mellett megmaradást, 7 a fölhívó, 3 pedig az elővizsgálati vagy az ezzel párosított fölhívó rendszert pártolja. Okot, mely az elhatározásokra alapul szolgált, igen keveset látunk fölhordva; a legtöbb majdnem azt a benyomást teszi, hogy a határozathozatalt nem igen előzte meg mélyebbre ható tárgyalás, hanem inkább hogy a vélemények egyes auctoritásoknak tartott indítványozók így vagy amugy kimondott szavára, megbizva ezek szakbeli jártasságában, foglaltattak írásba. Itéletet tehát ezek alapján arra nézve, hogy melyik rendszert tartsuk hazai viszonyaink tekintetbe vételével a legjobbnak, nem igen mondhatunk, mert arra csak az képesítene, ha indító okokat kellő számmal találnánk, melyek egybevetése, vizsgálása s mértékretvetése ezt lehetővé tenné. Ebbeli zavarunkból azonban kiségit a külföldi szakirodalom, melyben e kérdés minden oldalról bőven meg van hányva, meg van vetve. Alkalmat erre ott

* Megjelent a »Nemzet« 1885. október 4. és 11-ki számaiban.

A találmányok szabadalmazásának önállósítása.*

Ha a szappanfogyasztás a műveltség, a kőszénfogyasztás a gyáripár fejlettségének fokmérőjekép megáll, az általános ipar színvonalának mértékeül bizvást szolgálhat az, hogy valamely ország lakói mily arányban találhatók a találmányok szabadalmi engedélyesei közt. Számuk leplezetlenül kitarja, hogy az ország ipara az idegen iparnak csupán importálása-e, mely mindössze azt produkálja, mit a külföld százával, ezrével állít elő, vagyis a mely a sokszoros számú ipartermékeket csak épen jól-rosszul utánozza; és nyilvánvalóvá teszi számuk azt: tud-e magából meríteni újat, jobbat, szebbet, vagy újat ugyan, de legalább oly jót, szépet, mint a minőt a külföld adhat. A szellemi erő nyilvánulása ez az iparban; az önállásé, az öntevékenysége. Tanujele ez az ipar fejlettségének. A hol ez a magacselekvés nincs meg, vagy csak elenyésző mértékben, nincs ott oly ipar, mely a szükségletnek meg bírna felelni, nincs oly ipar, mely az ország gazdaságát növelhetné. Valaminthogy az még nem irodalom, a mely idegen írók átültetett műveiből áll, mert azt csak a nemzet gondolkozói, eredeti irói teremtik meg, azonképen fejlett, virágzó iparról is csak ott lehet szó, hol annak jelentékeny része a nemzeti találékonyságon alapul. Ezt vallják az amerikai Egyesült-Államok s teljes joggal. Itt az évenként kiadott szabadalmak száma fölrug 20,000-re is és azok tulajdonosai 99⁰/₀-ban benszülettek. Ez az arány Európa nyugotján: Angliában, Belgium-

* Megjelent a »Nemzetgazdasági Szemle« 1886-ki IV. füzetében.